

главнитѣ подбудители и ги наказалъ съ смъртъ, като заповѣдалъ да изтрѣбятъ и сѣмействата имъ, а възсталия народъ простилъ. Тогава загинали 52 боляри, а съ тѣхното загинване била сломена политическата сила на българскитѣ болярски родове и се открилъ свободенъ пѣтъ за развиване на монархизма, който нѣмалъ друга прѣграда освѣнъ българското болярство. Следъ потушаване на възстанието всички се изплашили и побързали да се покрѣстятъ, поради което въ едно скоро врѣме цѣлата българска държава станала християнска.

Сношения на Бориса съ папата. — Когато българитѣ почнали да се кръщаватъ въ църковнитѣ работи на България настаналъ хаосъ. Появили се разни авантюристи да проповѣдватъ новото учение и да кръщаватъ народа: единъ еврейнъ, безъ да бжде християнинъ, покрѣстилъ много българи; сжщо направилъ и единъ грѣкъ и то безъ да бжде свещеникъ; а другъ грѣкъ започналъ да гадае на българитѣ по библията. Надошли сжщо проповѣдници на разни религии: мохамедани, евреи, а даже и сектанти арменци, които проповѣдвали своето учение на народа. Най-послѣ, дошли сжщо и латински проповѣдници, които се стараели да убѣдятъ Бориса, че гърцитѣ не проповѣдватъ истинската християнска вѣра. За да тури редъ въ църковнитѣ работи на държавата си, Борисъ поискалъ отъ патриарха да постави отдѣленъ началникъ на българската църква, но получилъ отказъ. Гърцитѣ продължавали да прашатъ само свещеници, защото смѣтали да поставятъ България подъ непосредствената властъ на цариградския патриархъ; а послѣдниятъ, за да убѣди Бориса въ чистотата на източната църква и за да го привърже къмъ нея, изпратилъ му въ началото на 865 г. едно дълго послание, въ което му изложилъ както сжщността на християнската вѣра и нравственостъ, така сжщо и практически правила за живота му като християнинъ и господарь.

Въ това врѣме латинското духовенство сполучило да внуши на Бориса, че византийцитѣ се стремятъ чрѣзъ разпространяването на своята вѣра да подчинятъ политически България. Отъ друга страна болярската българска партия не била окончателно сломена съ поту-